

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3213/2023. (V. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.20.782/2022/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő – a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 12.P.XIX.21.349/2020/22. számú ítéletére és a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.637.685/2021/4. számú ítéletére kiterjedően – a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.782/2022/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy lényege, valamint az indítvány a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó ügyvéd (az előzményi per alperese) végrendeletet készített az örökgyógy megbízásából, amelyben az örökgyógy általános örökösöként az előzményi ügy felperesét jelölte meg, ráhagyva a tulajdonában álló budapesti ingatlant a benne található ingóságokkal együtt. Emellett az örökgyógy a megtakarításából 1 millió forintot juttatott egy harmadik személynek, aki a megrendült egészségi állapotára tekintettel folyamatos segítségére volt. Az okirat rögzítette, hogy az örökgyógy a korábbi végrendeleteit az új végrendelettel visszavonja. Az egy oldal terjedelmű végrendelet tartalmazta a keltezés helyét, idejét, az örökgyógy és egy tanú aláírását, s a lap alján szerepelt, hogy azt az indítványozó ügyvédként ellenjegyezte. A végrendelet készítésekor az örökgyógy átadott az indítványozónak egy általa saját kezűleg írt iratot, amelyben a korábbi (második) végrendeletét érvénytelenítette. Ennek a tanúja az a személy volt, akinek a gondozásért cserébe 1 millió forintot juttatott.
- [4] Az örökgyógy halálát követően a hagyatéki tárgyaláson a közjegyző tájékoztatta az érdekelteket, hogy a végrendelet alakilag kifogásolható, mivel azon csak egy tanú aláírása szerepel. Az örökgyógyt segítő érdekelt a gondozás fejében hagyatéki hitelezői igényt jelentett be. A hagyatéki eljárás során a közjegyző az örökgyógy két korábbi végrendeletét is beszerezte. Az érdekeltek – nem tudván az indítványozónál lévő, az örökgyógy által készített második végrendeletet érvénytelenítő nyilatkozatról – érvényesnek ismerték el a második végrendeletet, de a hagyatéki átadását osztályos egyezség alapján kérték. Ennek értelmében az alapügy felperese és az érvénytelenített (második) végrendeletben megnevezett örökös egyenlő arányú tulajdonába került a hagyatéki tárgyat képező ingatlan, az örökgyógy gondozását végző személy részére pedig 2 millió forint megfizetését vállalta az érvénytelenített (második) végrendelet szerinti örökös. A közjegyző a hagyatékot teljes hatállyal az osztályos egyezséggel megegyezően adta át öröklés jogcímén a két örökösnek.
- [5] A felperes fia ezt követően tájékoztatta az indítványozót, hogy az általa készített alakilag hibás végrendelet miatt a hagyatéki tárgyat képező ingatlannak csak az 1/2 tulajdoni hányadát örökölte meg, ezért felszólította az emiatt őt ért kár megtérítésére. Az indítványozó ekkor átadta a részére az örökgyógy második végrendeletét érvénytelenítő nyilatkozatát. Ezt követően a felperes és a vele osztályos egyezséget kötő másik örökös az ingatlan értékesítésére, majd a felperes a vételár fele részét az indítványozótól követelte kártérítés címén. Ennek sikerelensége után az indítványozó ügyvédi felelősségbiztosítójához fordult, de kártérítési igényét a biztosító elutasította.

- [6] A felperes ezt követően bírósághoz fordult, keresetében kártérítés címén az ingatlan értékesítésekor befolyt vételár fele részének megfizetésére kérte kötelezni az indítványozót. Az első fokon eljáró Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2021. október 14-én kelt, 12.P.XIX.21.349/2020/22. számú ítéletében kötelezte az indítványozót a felperes által kért összegű kártérítés megfizetésére.
- [7] A bíróság döntése indokolásában kiemelte, hogy bár az indítványozó által készített végrendelet érvényességének vagy érvénytelenségének megállapítása iránt peres eljárás nem volt, és nincs is folyamatban, de az indítványozó kártérítési felelősségének jogalapja ezen áll, ezért a bíróságnak állást kell foglalnia abban a kérdésben, hogy a végrendelet alakilag hibás volt-e. Vizsgálatának eredményeként a bíróság arra jutott, hogy az indítványozó által készített végrendelet nem felel meg a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 7:17. § (1) bekezdés *b*) pontjában írt, a más által készített végrendeletre vonatkozó alaki szabályoknak, mivel azon csak egy tanú aláírása szerepel. A bíróság utalt arra is, hogy az érvénytelenség hivatalból valóban nem vehető figyelembe, de az érdekeltek már a hagyatéki eljárás során hivatkoztak a végrendelet alaki hibájára, ami egyben érvénytelenségre való hivatkozást is jelent. Az alaki szabályoknak meg nem felelő végrendelet érvénytelen, joghatás kiváltására nem alkalmas.
- [8] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 2022. március 17-én kelt, 56.Pf.637.685/2021/4. számú jogerős ítéletével az elsőfokú döntést helyben hagyta. A másodfokú bíróság rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kárigényének alapjául előadott tények vizsgálata során helyes következtetésre jutott a végrendelet alaki hibája kapcsán. Kitért arra az indítványozói kifogásra is, amely szerint az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen és a hatáskörén túllépve foglalt állást a végrendelet érvénytelensége kapcsán. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szerződésen kívül okozott kár megtérítése iránti kereseti kérelemtől döntött, a kereseti kérelmen nem terjeszkedett túl, a végrendelet érvénytelensége kapcsán az ítélet rendelkezést nem tartalmaz. A másodfokú döntés utalt arra is, hogy a bíróság rendelkezik azzal a szakértelemmel, amely feljogosítja annak vizsgálatára, hogy az indítványozó az ügyvédi szakma szabályait a végrendelet készítése során betartotta-e.
- [9] A jogerős ítélet ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria a 2022. szeptember 7-én meghozott, Pfv.II.20.782/2022/3. számú végzésével a felülvizsgálatot megtagadta. Indokolásában sorra véve az indítványozó által a felülvizsgálat engedélyezése érdekében előadottakat megállapította, hogy a felülvizsgálat engedélyezésének egyik hivatkozott felülvizsgálati ok alapján sincs helye.
- [10] Rámutatott a Kúria ugyanakkor arra is – egyetértve az indítványozó álláspontjával – hogy a perben a végrendelet érvényességének vagy érvénytelenségének kérdésében nem hozható döntés. A kereset alapján a szerződésen kívül okozott kár megtérítésének szabályai szerint a Ptk. 6:519. §-a, a 6:521. §-a, a 6:522. §-a (a kúriai döntésben nyilvánvaló elírás folytán: 6:822. §), a 6:525. § (1) bekezdése, valamint az 6:527. §-a alapján azt kellett megítélnie a bíróságnak, hogy a felperes kára az indítványozó jogellenes és felróható magatartásával okozati összefüggésben következett-e be. A bíróság nem a végrendelet érvényességének kérdésében foglalt állást, hanem azt állapította meg, hogy az indítványozó által készített végrendelet alakilag hibás volt, így joghatás kiváltására alkalmatlan, ezért a felperes a végrendeletben neki juttatott ingatlant egészében nem szerezhette meg.
- [11] 2.2. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, az R) cikk (1) és (2) bekezdése, az I. cikk (1) és (2) bekezdése, a XV. cikk (1) és (2) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése, valamint a 28. cikk sérelmét állítva terjesztett elő alkotmányjogi panaszt a Kúria végzésével szemben az elsőfokú és a jogerős ítéletre is kiterjedő hatállyal.
- [12] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelme kapcsán a bíróság diszkriminatív eljárását nevesítette. A Ptk. számos rendelkezését felsorolva állította, hogy azokat a bíróság a felperes örökösre nézve előnyösebben, az ő hátrányára értékelte, sértve ezáltal a jogbiztonság követelményét. Az Alaptörvény R) cikk (1) és (2) bekezdésének állított sérelme kapcsán azzal érvelt, hogy a kártérítésre és a végrendeletre vonatkozó szabályok is mindenkire egyformán vonatkoznak.
- [13] Az Alaptörvény I. cikk (1) és (2) bekezdésével összefüggésben az indítványozó hangsúlyozta: az ügyvéd mint ember alapvető jogainak tiszteletben tartása, védelme az állam elsőrendű kötelezettsége, és ennek okán a bíróságnak a feleket egyenlő bánásmódban kellett volna részesítenie, és tisztességes tárgyaláson döntést hoznia. Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése sérelmét abban látja, hogy a bíróság nem egyenlő módon bánt a felekkel, és ez a különbségtétel a jogszabályok értelmezése során is megmutatkozott.

- [14] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal összefüggésben a közjegyző eljárásának kritikáját fogalmazta meg. Álláspontja szerint a közjegyző nem teljesítette az Alaptörvényben rögzített kötelezettségeit, a hagyatéki eljárás nem felelt meg a tisztességes, részrehajlás nélküli eljárás követelményének, emellett indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Ezt az alaptörvény-ellenességet a bíróságok nem értékelték, így az általuk hozott ítéletek is szükségképpen alaptörvény-ellenesek.
- [15] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme kapcsán az indítványozó azt kifogásolta, hogy a bíróságok a kereseti kérelmen és a hatáskörükön túlterjeszkedve a végrendelet érvénytelensége tárgyában foglaltak állást annak ellenére, hogy erre a perben senki nem hivatkozott.
- [16] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jog sérelmét abban látja, hogy a felsőbb bíróságok kiüresítették a jogorvoslathoz való jogát azáltal, hogy az alsóbb bíróságok alaptörvény-ellenes jogalkalmazását figyelmen kívül hagyva hagyták helyben az alsóbb bíróságok döntéseit.
- [17] Az Alaptörvény 28. cikk sérelme kapcsán az indítványban előadottak a diszkrimináció tilalmával kapcsolhatóak össze. Ezen alaptörvényi rendelkezés vonatkozásában is állította, a bíróságok önkényesen alkalmazták a jogot, különbséget téve az elbírálásnál közte és a felperes között, utóbbi javára.
- [18] Az indítvány felsorolás szintjén megemlíti továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6., 13., 14., 18. és 27. cikkét, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatát.
- [19] 3. Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [20] 3.1. A személyesen eljáró indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [21] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz előterjesztésére kizárólag az ügy érdemében hozott döntéssel vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben van lehetőség. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban is rámutatott arra, hogy a bírósági eljárást befejező végzésnek azok a végzések minősülnek, amelyeknek joghatásaként a bírósági eljárás (vagy annak valamely szakasza) befejeződik [lásd például: 3152/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [21]; 3346/2022. (VII. 21.) AB végzés (a továbbiakban: Abv1.), Indokolás [46]]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata állandó a Kúria felülvizsgálatot megtagadó végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszok kapcsán, a felülvizsgálatot megtagadó végzés a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és alkotmányjogi panasszal támadható [lásd például 3355/2022. (VII. 25.) AB végzés, Indokolás [6]; 3504/2021. (XI. 30.) AB végzés (a továbbiakban: Abv2.), Indokolás [21]]. Minderre tekintettel a Kúria mint felülvizsgálati bíróság támadott végzése e követelménynek megfelel.
- [22] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott elsőfokú és másodfokú ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálatot megtagadta, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a másodfokú jogerős ítélet tekinthető. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, „ha a Kúria azt állapítja meg, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatására nincs lehetőség, az Alkotmánybíróság a Kúriának ezen nem érdemi döntésén keresztül az ügy érdemében hozott jogerős döntést csak két esetben vizsgálhatja. Akkor (i) ha az indítványozó a jogerős döntést a felülvizsgálati indítvánnyal egyidejűleg – az Abtv. szerinti határidőben – alkotmányjogi panasszal is megtámadta, vagy (ii) ha a Kúria végzését mérlegelési jogkörben hozta meg, amely mérlegelés eredményére az indítványozónak bizonyosan nincs ráhatása [Ügyrend 32. § (4) bekezdés, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás 1/5. pont].” [3221/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [13]; megerősítette: Abv2., Indokolás [28]]
- [23] Az indítványozó jelen ügyben a jogerős döntést külön alkotmányjogi panasszal nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 411. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős döntés állított alaptörvény-ellenessége a jelen eljárásban vizsgálható.
- [24] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.

- [25] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panasz csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén alapítható [lásd például 3062/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [18]]. Az indítványozó a fentiekre a támadott bírósági határozatok kapcsán nem hivatkozott.
- [26] Az Alaptörvény R) cikk (1) és (2) bekezdése az Alaptörvény Alapvetés című részében található, e rendelkezések sem tekinthetők Alaptörvényben biztosított jognak, így azokra alkotmányjogi panaszt alapítani az indítványozónak nincs lehetősége [lásd például: 3115/2016. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [31]].
- [27] Az Alaptörvény I. cikk (1) és (2) bekezdése az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében ugyancsak nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért állított sérelme sem vetheti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét [lásd például: 16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21]; 3434/2020. (XII. 9.) AB végzés, Indokolás [32]].
- [28] Nem biztosít az indítványozó számára alapjogot az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, bíróságoknak szóló segédszabály, amely a jogértelmezésre nézve ad iránymutatást [lásd például: 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]; 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]].
- [29] A fentiek tekintetében az indítvány nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt, ezért az alkotmányjogi panasz ezen elemeinek érdemi vizsgálatára nem volt lehetőség.
- [30] Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.
- [31] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az (1b) bekezdés e) pontja alapján pedig a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a támadott bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezésével.
- [32] Ezen feltétel teljesülésének vizsgálata kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése vonatkozásában. Az indítványozó csupán azzal érvel, hogy a bíróságok a jogszabályok értelmezésében is megnyilvánulóan különbséget tettek a felek között, azonban a diszkrimináció mibenlétének, részleteinek alkotmányjogi szempontú kifejtésével adós marad.
- [33] Nem adott elő az indítványozó a törvényi feltételnek megfelelő indokolást az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés kapcsán sem. A jogorvoslathoz fűződő joga kiüresítését mindössze abban látja, hogy a magasabb bírói fórumok az alaptörvény-ellenes jogalkalmazást figyelmen kívül hagyva hagyták helyben az alsóbb szintű bíróságok döntéseit, de alkotmányjogilag értékelhető indokolást a panasz ezen alaptörvényi rendelkezés kapcsán sem tartalmaz.
- [34] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas érdemi elbírálásra [lásd: 3201/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [16]; 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]]; a panasz Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésére, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésére alapított része nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdése e) pontjában előírt feltételnek, így e tekintetben érdemi vizsgálatra nem volt lehetőség.
- [35] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító panaszelem kapcsán az Alkotmánybíróság gyakorlata kiforrott: a bíróság csak akkor sérti meg az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogosultságot, ha a közigazgatási döntés alapjogsértő voltát a felülvizsgálati eljárásban a bíróság elmulasztotta felismerni [3093/2018. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [43]]. Jelen esetben az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy tárgyát nem közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata képezte, így az indítványozó által vélelmezett alapjogsérelem és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése között alkotmányossági aspektusból nem áll fenn összefüggés. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése vonatkozásában érdemi vizsgálatra nem alkalmas.
- [36] 3.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek is megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.

- [37] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd például: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [38] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is emlékeztet korábbi gyakorlatára: „Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor.” (Abv1., Indokolás [71])
- [39] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelmén keresztül valójában a bírói törvényértelmezés helyességét, a bíróságok ezekből levont következtetéseit vitatja, s az alkotmányjogi panasz a számára kedvezőtlen bírói döntések tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját jelenti. Az indítvány azt célozza, hogy a bíróságok által eldöntött tény- és jogkérdéseket felülbírálati bíróságként vizsgálja felül az Alkotmánybíróság, és a támadott döntésektől eltérően értékelje. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [40] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiek szerint arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2023. április 18.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2662/2022.

